

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B**

DIREKTIVA 98/26/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. maja 1998

o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev

(UL L 166, 11.6.1998, str. 45)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva 2009/44/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009	L 146	37	10.6.2009
► <u>M2</u>	Direktiva 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010	L 331	120	15.12.2010
► <u>M3</u>	Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012	L 201	1	27.7.2012

DIREKTIVA 98/26/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. maja 1998

o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 100a,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾.

v skladu s postopkom iz člena 189b Pogodbe ⁽⁴⁾,

- (1) ker je Lamfalussyjevo poročilo 1990 guvernerjem centralnih bank skupine desetih držav nazorno pokazalo pomembno sistemsko tveganje, lastno plačilnim sistemom, ki delujejo v različnih pravnih oblikah medsebojnega poračunavanja plačil, zlasti večstranskega medsebojnega poračunavanja; ker je zmanjšanje pravnih tveganj, povezanih z udeležbo v sistemih bruto poravnave v realnem času, izjemnega pomena glede na naraščajoči razvoj teh sistemov;
- (2) ker je prav tako izredno pomembno, da se zmanjša tveganje, povezano z udeležbo v sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti kadar gre za tesno povezavo med temi sistemi in plačilnimi sistemi;
- (3) ker je namen te direktive prispevati k učinkovitemu in gospodarnemu poteku čezmejnih plačil in ureditvi poravnave vrednostnih papirjev v Skupnosti, ki krepijo prost pretok kapitala na notranjem trgu; ker s tem ta direktiva sledi napredku, doseženemu pri oblikovanju notranjega trga, zlasti pri svobodi izvajanja storitev in liberalizaciji pretoka kapitala s ciljem uresničitve ekonomske in monetarne unije;
- (4) ker je zaželeno, da bi bili zakoni držav članic usmerjeni v zmanjševanje motenj sistema, ki jih povzročajo postopki zaradi nesolventnosti udeležencev tega sistema;

⁽¹⁾ UL C 207, 18.7.1996, str. 13 in UL C 259, 26.8.1997, str. 6.

⁽²⁾ Mnenje izdano 21. novembra 1996.

⁽³⁾ UL C 56, 24.2.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. aprila 1997 (UL C 132, 28.4.1997, str. 74), Skupno stališče Sveta z dne 13. oktobra 1997 (UL C 375, 10.12.1997, str. 34) in Odločba Evropskega parlamenta z dne 29. januarja 1998 (UL C 56, 23.2.1998). Odločba Sveta z dne 27. aprila 1998.

▼B

- (5) ker je predlog Direktive o reorganizaciji in likvidaciji kreditnih institucij, predložen leta 1985 in spremenjen 8. februarja 1988, še vedno v postopku v Svetu; ker Konvencija o postopkih zaradi nesolventnosti, ki so jo sestavile države članice 23. novembra 1995 na sestanku v okviru Sveta, izrecno izloča zavarovalnice, kreditne institucije in investicijska podjetja;
- (6) ker je namen te direktive zajeti plačila in sisteme poravnave vrednostnih papirjev domače, pa tudi čezmejne narave; ker se direktiva uporablja za sisteme Skupnosti in dodatno jamstvo v zvezi z udeležbo v teh sistemih, ki ga zagotovijo njeni udeleženci, bodisi Skupnost bodisi udeleženci tretjih držav;
- (7) ker lahko države članice uporabijo določbe te direktive za svoje domače institucije, ki neposredno sodelujejo v sistemih tretjih držav in za dodatno jamstvo, predvideno v zvezi z udeležbo v teh sistemih;

▼M1**▼B**

- (9) ker je za zmanjšanje sistemskega tveganja potrebna zlasti dokončnost poravnave in izterljivost dodatnega jamstva; ker naj bi dodatno jamstvo obsegalo vsa sredstva, ki jih udeleženec zagotavlja drugim udeležencem pri plačilih in/ali sistemih poravnave vrednostnih papirjev za zavarovanje pravic in obveznosti v zvezi s tem sistemom, vključno z dogovori o ponovnem odkupu, zakonitim zastavnimi pravicami in fiduciarimi prenosi; ker opredelitev dodatnega jamstva v tej direktivi ne sme vplivati na notranjepravno ureditev vrste dodatnega jamstva, ki se lahko uporablja;
- (10) ker ta direktiva s tem, ko pokriva dodatno jamstvo, predpisano v zvezi z operacijami centralnih bank držav članic, ki delujejo kot centralne banke, vključno z operacijami denarne politke, pomaga Evropskemu monetarnemu inštitutu pri njegovi nalogi pospeševanja učinkovitosti čezmejnih plačil, s ciljem priprave na tretjo fazo ekonomske in monetarne unije, in s tem prispeva k razvoju potrebnega pravnega okvira, v katerem bo lahko bodoča Evropska centralna banka razvijala svojo politiko;
- (11) ker naj bo prenos nalogov in njihovega medsebojnega poračunavanja pravno izvršljiv po zakonodajah vseh držav članic in obvezujoč za tretje stranke;
- (12) ker pravila o dokončnosti medsebojnega poračunavanja ne bi smela preprečevati sistemom, da pred izvedbo medsebojnega poračunavanja preverijo, ali nalogi, ki vstopijo v sistem, izpolnjujejo pravila tega sistema in omogočajo izvedbo poravnave;

▼B

- (13) ker naj ne bi nič v tej direktivi preprečevalo udeležencem ali tretjim strankam, da uveljavijo vsako pravico ali zahtevek, ki izvira iz transakcije, ki jo imajo po zakonu za povrnitev ali nadomestilo v zvezi s prenosnim nalogom, ki je vstopil v sistem, npr. v primeru goljufije ali tehnične napake, dokler to ne vodi niti v povratni postopek medsebojnega poračunavanja niti v preklic prenosnega naloga v sistemu;
- (14) ker je treba zagotoviti, da prenosnih nalogov ni mogoče preklicati po trenutku, ki je določen v pravilih sistema;

▼M1

- (14a) Ker bi nacionalni pristojni organi in nadzorniki morali zagotoviti, da se upravljavci sistemov, ki oblikujejo interoperabilne sisteme, v največji možni meri dogovorijo glede splošnih pravil, vezanih na trenutek vstopa v interoperabilne sisteme. Nacionalni pristojni organi in nadzorniki bi morali zagotoviti, da so pravila o trenutku vstopa v interoperabilni sistem, kolikor je mogoče in potrebno, usklajena tako, da preprečujejo pravno negotovost v primeru neizpolnitve obveznosti v enem od sodelujočih sistemov;

▼B

- (15) ker je nujno, da v primeru nesolventnosti država članica takoj obvesti druge države članice o začetku postopka proti udeležencu sistema;
- (16) ker postopki zaradi nesolventnosti ne bi smeli imeti retroaktivnega učinka na pravice in obveznosti udeležencev sistema;
- (17) ker si ta direktiva poleg tega prizadeva, da bi pri postopkih zaradi nesolventnosti proti udeležencu sistema, določila, kateri zakon o nesolventnosti se uporablja za pravice in obveznosti tega udeleženca v zvezi z njegovo udeležbo v sistemu;
- (18) ker naj se dodatno jamstvo loči od vplivov zakona o nesolventnosti, ki se uporablja za nesolventnega udeleženca;
- (19) ker naj se določbe člena 9(2) uporabljajo samo za register, račun ali centraliziran depozitni sistem, v katerem so zabeležene lastniške pravice ali za dostavo ali prenos vrednostnih papirjev;
- (20) ker so določbe člena 9(2) namenjene zagotavljanju, da se veljavnost in izterljivost dodatnega jamstva do sistema (in njegovega upravljalca) in do vseh drugih oseb, ki imajo preko njega neposredne in posredne zahteve, če ima udeleženec, centralna banka države članice ali bodoča Evropska centralna banka veljavno in učinkovito dodatno jamstvo, kot je določeno po zakonodaji države članice, v kateri je opredeljen ustrezen register, račun ali centralizirani depozitni sistem, določi izključno po zakonodaji te države članice;

▼B

- (21) ker določbe člena 9(2) niso namenjene poseganju v delovanje in učinek zakonodaje države članice, po kateri so zasnovani vrednostni papirji, ali zakonodaje države članice, kjer so lahko sicer locirani vrednostni papirji (vključno in brez omejitev z zakonodajo v zvezi z izdajo, lastništvom ali prenosom teh vrednostnih papirjev ali pravic iz teh vrednostnih papirjev) in se ne sme razlagati, da je tako dodatno jamstvo neposredno izterljivo ali da se lahko prizna v tej državi članici drugače kot v skladu z zakonodajo te države članice;
- (22) ker je zaželeno, da si države članice prizadevajo vzpostaviti zado-
stne povezave med vsemi sistemi poravnave vrednostnih papirjev, ki jih zajema ta direktiva, z namenom uveljavljanja največje preglednosti in pravne varnosti transakcij v zvezi z vrednostnimi papirji;

▼M1

- (22a) Ker lahko v primeru interoperabilnih sistemov pomanjkanje usklajenosti glede tega, katera pravila se uporabljajo za trenutek vstopa in nepreklicnosti pri udeležencih v enem sistemu ali pa celo pri samem upravljavcu sistema, povzroči učinek prelitja neizpolnjevanja obveznosti v drug sistem. Da bi omejili sistemsko tveganje, je zaželeno določiti, da bi upravljavci intero-
perabilnih sistemov uskladili pravila o trenutku vstopa in nepre-
klicnosti v sistemih, ki jih upravljajo;

▼B

- (23) ker predstavlja sprejem te direktive najprimernejši način uresni-
čitve zgoraj navedenih ciljev in ne presega tistega, kar je nujno,
da se dosežejo,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

ODDELEK I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Določbe te direktive se uporabljajo za:

- (a) vsak sistem, kakor je opredeljen v členu 2(a), po zakonodaji države članice, ki posluje s katero koli valuto, ►**M1** eurom ◄ ekujem ali različnimi valutami, ki jih sistem pretvarja eno v drugo;
- (b) vsakega udeleženca tega sistema;
- (c) dodatno jamstvo, zagotovljeno za:

— udeležbo v sistemu, ali

▼M1

— operacije centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke v okviru njihovih vlog centralnih bank.

▼B*Člen 2*

Za namene te direktive:

- (a) „sistem“ pomeni formalni dogovor:

▼M1

- med tremi ali več udeleženci, kamor se ne štejejo upravljavec tega sistema, morebitni posrednik za poravnavo, morebitna osrednja stranka, morebitna klirinška hiša ali morebitni posredni udeleženec, s skupnimi pravili in standardiziranimi dogovori za obračun (ne glede na to, ali vstopijo ali ne vstopijo prek osrednje stranke) ali za izvedbo prenosnih nalogov med udeleženci,

▼B

- ki ga ureja zakonodaja države članice, ki jo izberejo udeleženci; vendar lahko udeleženci izberejo le zakonodajo države članice, v kateri ima sedež vsaj eden od njih, in
- ki je določen za sistem, kar pa ne vpliva na strožje pogoje splošne uporabe, ki jih določa nacionalna zakonodaja, s tem da država članica, katere zakonodaja se uporablja, to sporoči Komisiji, potem ko ta država članica ustrezno zadosti pravilom sistema.

Ob upoštevanju pogojev iz prvega pododstavka lahko država članica določi za sistem tak formalni dogovor, katerega poslovanje obsega izvedbo prenosnih nalogov, kakor je opredeljeno v drugi alineji pod (i) in ki v omejenem obsegu izvaja naloge, ki se nanašajo na druge finančne instrumente, če ta država članica meni, da je ta določitev utemeljena zaradi sistemskega tveganja.

Država članica lahko v posameznih primerih določi za sistem takšen formalni dogovor med dvema udeležencema, pri čemer se ne štejejo morebitni posrednik za poravnavo, morebitna centralna nasprotna stranka, morebitna klirinška hiša ali morebitni posredni udeleženec, če ta država članica meni, da je ta določitev utemeljena zaradi sistemskega tveganja.

▼M1

Dogovor, sklenjen med interoperabilnimi sistemi, ni sistem;

▼B

- (b) „institucija“ pomeni:

▼M1

- kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽¹⁾, vključno z institucijami, navedenimi v členu 2 navedene direktive,

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

▼M1

- investicijsko družbo, kot je opredeljena v točki (1) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽¹⁾, razen institucij iz člena 2(1) navedene direktive,

▼B

- državne organe in podjetja z javnim jamstvom, ali
- vsako podjetje s sedežem zunaj Skupnosti in vlogo, ki ustreza kreditnim institucijam Skupnosti ali investicijskim družbam, kot so opredeljene v prvi in drugi alineji,

ki sodeluje v sistemu in je odgovorna za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz prenosnih nalogov v tem sistemu.

Če je sistem nadzorovan v skladu z nacionalno zakonodajo in izvaja zgolj prenosne naloge, kakor je opredeljeno v drugi alineji pod (i), in plačila, ki izhajajo iz teh nalogov, se lahko država članica odloči, da se lahko podjetja, ki sodelujejo v tem sistemu in so odgovorna za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz prenosnih nalogov v tem sistemu, štejejo za institucije, pod pogojem, da so najmanj trije udeleženci tega sistema zajeti v kategorijah iz prvega pododstavka in da je ta odločitev utemeljena zaradi sistemskega tveganja;

- (c) „srednja stranka“ pomeni subjekt, ki posreduje med institucijami v sistemu in deluje kot izključna stranka teh institucij v zvezi z njihovimi prenosnimi nalogi;
- (d) „posrednik za poravnavo“ pomeni subjekt, ki zagotavlja institucijam in/ali osrednji stranki, ki sodelujejo v sistemih, poravnalne račune, prek katerih se poravnajo prenosni nalogi v teh sistemih, in po potrebi odobrava kredite tem institucijam in/ali osrednji stranki za namene poravnave;
- (e) „klirinška hiša“ pomeni subjekt, odgovoren za izračun čistega salda institucije, morebitne osrednje stranke in/ali morebitnega posrednika za poravnavo;
- (f) ►**M1** „udeleženec“ pomeni institucijo, osrednjo stranko, posrednika za poravnavo, klirinško hišo ali upravljavca sistema. ◀

V skladu s pravili sistema lahko isti udeleženec deluje kot osrednja stranka, posrednik za poravnavo ali klirinška hiša ali izvaja del teh nalog ali vse.

▼M1

Država članica lahko odloči, da se lahko za namene te direktive posredni udeleženec šteje za udeleženca, če je to utemeljeno zaradi sistemskega tveganja. Kadar je posredni udeleženec obravnavan kot udeleženec na podlagi sistemskega tveganja, to ne omejuje odgovornosti udeleženca, preko katerega posredni udeleženec prenese prenosne naloge v sistem;

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

▼M1

- (g) „posredni udeleženec“ pomeni institucijo, osrednjo stranko, posrednika za poravnavo, klirinško hišo ali upravljavca sistema v pogodbenem razmerju z udeležencem v sistemu, ki izvaja prenosne naloge, na podlagi katerega lahko posredni udeleženec prenese prenosne naloge skozi sistem, pod pogojem, da je posredni udeleženec znan upravljavcu sistema;
- (h) „vrednostni papirji“ pomenijo vse instrumente iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

▼B

- (i) „prenosni nalog“ pomeni:

▼M1

- vsako navodilo udeleženca, da daje prejemniku na razpolago znesek denarja s knjižnim vpisom na računu kreditne institucije, centralne banke, osrednje stranke ali posrednika za poravnavo, ali vsako navodilo, ki povzroči prevzem ali izpolnitev plačilne obveznosti, kot je določeno v pravilih sistema, ali

▼B

- navodilo udeleženca, da se prenese lastništvo ali delež v jamstvu ali vrednostnih papirjih s knjižnim vpisom v register ali drugače;
- (j) „postopek zaradi nesolventnosti“ pomeni vsak skupen ukrep, predviden v zakonodaji države članice ali tretje države, bodisi za likvidacijo bodisi reorganizacijo udeleženca, kadar zajema tak ukrep izključitev ali omejitev prenosov ali plačil;
- (k) „medsebojno poračunavanje“ pomeni zamenjavo v eno čisto terjatev ali eno čisto obveznost iz terjatev in obveznosti, ki izhajajo iz prenosnih nalogov, ki jih udeleženec ali udeleženci bodisi izdajo bodisi prejmejo od enega ali več drugih udeležencev, iz katerega izide ena sama čista terjatev, ki se lahko uveljavlja, ali čista obveznost, ki se dolguje;

▼M1

- (l) „poravnalni račun“ pomeni račun pri centralni banki, posredniku za poravnavo ali osrednji stranki, ki se uporablja za vodenje sredstev ali vrednostnih papirjev ter za poravnavo transakcij med udeleženci sistema;
- (m) „dodatno jamstvo“ pomeni vsa razpoložljiva sredstva, vključno s finančnim zavarovanjem iz člena 1(4)(a) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju ⁽¹⁾ brez omejitev, ki se zagotovijo pod zastavo (vključno z zastavljenim denarjem), po dogovoru o ponovnem odkupu, podobnem dogovoru ali drugače za zavarovanje pravic in obveznosti, ki bi se utegnile pojaviti v povezavi s sistemom, ali centralnim bankam držav članic ali Evropski centralni banki;

⁽¹⁾ UL L 168, 27.6.2002, str. 43.

▼ M1

- (n) „delovni dan“ zajema dnevne in nočne poravnave in vsebuje vse dogodke, ki se zgodijo med poslovnim ciklom sistema;
- (o) „interoperabilni sistemi“ pomenijo dva ali več sistemov, katerih upravljavci so sklenili medsebojni dogovor, ki vključuje izvedbo prenosnih nalogov med sistemi;
- (p) „upravljavec sistema“ pomeni subjekt ali subjekte, ki so pravno odgovorni za delovanje sistema. Upravljavec sistema lahko deluje kot posrednik za poravnavo, osrednja stranka ali pa klirinška hiša.

▼ B

ODDELEK II

MEDSEBOJNO PORAČUNAVANJE IN PRENOSNI NALOGI

*Člen 3***▼ M1**

1. Prenosni nalogi in medsebojno poračunavanje so pravno izvršljivi in obvezujoči za tretje osebe tudi v primeru postopka proti udeležencu zaradi nesolventnosti, pod pogojem, da so prenosni nalogi vstopili v sistem pred začetkom postopka zaradi nesolventnosti, kakor je opredeljen v členu 6(1). To velja tudi v primeru postopka zaradi nesolventnosti proti udeležencu (v zadevnem sistemu ali v interoperabilnem sistemu) ali proti upravljavcu interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec.

Prenosni nalogi, ki so vstopili v sistem po začetku postopka zaradi nesolventnosti in se izvedejo tekom delovnega dne, kot ga določajo pravila sistema in znotraj katerega pride do začetka takega postopka so pravno izvršljivi in obvezujoči za tretje osebe samo, če lahko upravljavec sistema dokaže, da v času, ko so postali prenosni nalogi neprekladni, ni vedel niti ni mogel vedeti za začetek takega postopka.

▼ B

2. Noben zakon, drug predpis ali običaj o razveljavitvi pogodbe in transakcije, sklenjene pred začetkom postopka zaradi nesolventnosti, kakor je opredeljen v členu 6(1), ne povzroči povratnega postopka medsebojnega poračunavanja.

3. Trenutek vstopa prenosnega naloga v sistem se opredeli po pravilih tega sistema. Če so pogoji določeni v nacionalni zakonodaji, ki v trenutku vstopa ureja sistem, morajo biti pravila tega sistema v skladu s temi pogoji.

▼ M1

4. V primeru interoperabilnih sistemov vsak sistem v svojih lastnih pravilih določi trenutek vstopa v sistem tako, da se kolikor je mogoče zagotovi usklajenost pravil glede tega v vseh zadevnih interoperabilnih sistemih. Na pravila enega sistema o trenutku vstopa ne vplivajo pravila drugih sistemov, s katerimi je interoperabilen, razen če je izrecno drugače določeno s pravili vseh zadevnih sistemov, ki so del interoperabilnih sistemov.

▼M1*Člen 4*

Države članice lahko zagotovijo, da začetek postopka zaradi nesolventnosti proti udeležencu ali upravljavcu interoperabilnega sistema ne preprečuje, da bi se sredstva ali vrednostni papirji, ki so na razpolago na poravnalnem računu tega udeleženca, uporabila za izpolnitev obveznosti tega udeleženca v sistemu (ali v interoperabilnem sistemu) na delovni dan začetka postopka zaradi nesolventnosti. Države članice lahko tudi določijo, da se kreditna zmogljivost tega udeleženca, ki je povezana s sistemom, uporabi na podlagi razpoložljivega obstoječega dodatnega jamstva za izpolnitev obveznosti tega udeleženca v sistemu (ali v interoperabilnem sistemu).

▼B*Člen 5*

Od trenutka, ki je opredeljen v pravilih tega sistema, prenosnega naloga ne more preklicati ne udeleženec sistema ne tretja stranka.

▼M1

V primeru interoperabilnih sistemov vsak sistem v svojih lastnih pravilih določi trenutek nepreklicnosti, tako, da se v največji možni meri zagotovi, da so pravila vseh zadevnih interoperabilnih sistemov glede tega usklajena. Na pravila enega sistema o trenutku nepreklicnosti ne smejo vplivati pravila drugih sistemov, s katerimi je interoperabilen, razen če je drugače določeno s pravili vseh sistemov, ki so vključeni v interoperabilni sistem.

▼B

ODDELEK III

DOLOČBE O POSTOPKU ZARADI NESOLVENTNOSTI*Člen 6*

1. Za namen te direktive se postopek zaradi nesolventnosti začne ko ustrezni sodni ali upravni organi izdajo svoj sklep.
2. Ko je sprejet sklep v skladu z odstavkom 1, ustrezni sodni ali upravni organ o tem sklepu takoj obvesti ustrezne organe, ki jih je izbrala njegova država članica.

▼M2

3. Država članica iz odstavka 2 takoj uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, druge države članice in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (v nadaljnjem besedilu: ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

▼ M1*Člen 7*

Postopek zaradi nesolventnosti nima retroaktivnih učinkov na pravice in obveznosti udeleženca, ki so povezane ali izhajajo iz njegove udeležbe v sistemu pred začetkom postopka, kakor je opredeljen v členu 6(1). To velja med drugim v zvezi s pravicami in obveznostmi udeleženca v interoperabilnem sistemu ali upravljavca interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec.

▼ B*Člen 8*

V primeru postopka zaradi nesolventnosti, ki se začne proti udeležencu v sistemu, se pravice in obveznosti tega udeleženca, ki so povezane ali izhajajo iz njegove udeležbe, določijo po zakonu, ki ureja ta sistem.

ODDELEK IV

LOČITEV PRAVIC IMETNIKOV DODATNEGA JAMSTVA OD UČINKOV NESOLVENTNOSTI PONUDNIKA**▼ M1***Člen 9*

1. Pravice upravljavca sistema ali udeleženca do zagotovljenega dodatnega jamstva, v povezavi s sistemom ali katerim koli interoperabilnim sistemom in pravice centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke do zagotovljenega dodatnega jamstva ne vplivajo na postopek zaradi nesolventnosti proti:

- (a) udeležencu (v zadevnem sistemu ali v interoperabilnem sistemu);
- (b) upravljavcu interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec;
- (c) nasprotni stranki do centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke; ali
- (d) kateri koli tretji osebi.

Tako dodatno jamstvo se lahko uporabi za izpolnitev teh pravic.

▼ M3

Če upravljavec sistema drugemu upravljavcu sistema v okviru interoperabilnega sistema zagotovi dodatno jamstvo, potem postopek zaradi nesolventnosti proti sprejemnemu upravljavcu sistema ne vpliva na pravice posredovalnega upravljavca sistema.

▼ M1

2. Kadar so vrednostni papirji, (vključno s pravicami, ki jih vsebujejo vrednostni papirji), zagotovljeni kot dodatno jamstvo udeležencem, upravljavcem sistemov ali centralnim bankam držav članic ali Evropski centralni banki, kot je opisano v odstavku 1, in se njihove pravice (ali pravice katerega koli pooblaščenega zastopnika, posrednika ali tretje osebe, ki deluje v njihovem imenu) v povezavi z vrednostnimi papirji zakonito vpišejo v register, na račun ali centraliziran depotni sistem v državi članici, se določitev pravic teh subjektov kot imetnikov dodatnega jamstva v zvezi s temi vrednostnimi papirji ureja z zakonodajo te države članice.

▼B

ODDELEK V
KONČNE DOLOČBE

▼M1*Člen 10***▼M2**

1. Države članice navedejo sisteme in zadevne upravljavce sistema, ki naj se vključijo v področje uporabe te direktive, in jih prigrasijo ESMA ter ga obvestijo o organih, ki so jih izbrale v skladu s členom 6(2). ESMA objavi navedene informacije na svojem spletnem mestu.

▼M1

Upravljevec sistema sporoči državi članici, katere pravo se uporablja, udeležence sistema, vključno z vsemi morebitnimi posrednimi udeleženci, kot tudi vse spremembe v zvezi z njimi.

Poleg navedbe iz drugega pododstavka lahko države članice uvedejo nadzor ali zahteve za odobritev za sisteme, ki spadajo v njihovo sodno pristojnost.

Institucija obvešča vsakogar s pravnim interesom na podlagi njegove zahteve o sistemih, v katerih je udeležena, in mu priskrbi podatke o glavnih pravilih, ki urejajo delovanje teh sistemov.

2. Sistem, določen pred začetkom veljavnosti nacionalnih določb za izvedbo Direktive 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil, je še naprej določen za namene te direktive ⁽¹⁾.

Prenosni nalog, ki vstopa v sistem pred začetkom veljavnosti nacionalnih določb za izvajanje Direktive 2009/44/ES, vendar je poravnan po začetku njihove veljavnosti, se šteje kot prenosni nalog za namene te direktive.

▼M2*Člen 10a*

1. Pristojni organi sodelujejo z ESMA za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi nemudoma zagotovijo ESMA vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog, v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B*Člen 11*

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 11. decembra 1999. O tem takoj obvestijo Komisijo.

⁽¹⁾ UL L 146X, 10.6.2009, str. 37.

▼B

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb notranje zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva. V tem sporočilu pripravijo primerjalno tabelo, ki prikazuje obstoječe ali uvedene notranje določbe glede na vsak člen te direktive.

Člen 12

Najpozneje tri leta po datumu iz člena 11(1) Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi te direktive, če je primerno, skupaj s predlogi za njene spremembe.

Člen 13

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 14

Ta direktiva je naslovljena na države članice.